

Komisja uważa, że takie prawo weta stanowi ograniczenie w przepływie kapitału i w swobodzie działalności gospodarczej. Takie środki stanowią przeszkodę dla inwestycji bezpośrednich w PT, przeszkodę dla inwestycji portfelowych oraz przeszkodę w wykonywaniu swobody działalności gospodarczej.

Przywołane szczególne prawa państwa stanowią środki państwowe, ponieważ akcje specjalne nie wynikają ze zwykłego stosowania prawa spółek.

Wspomniane złote akcje nie są związane z uzasadnionymi celami leżącymi w interesie powszechnym, a w szczególności, z celami, na jakie powołuje się państwo portugalskie, to jest bezpieczeństwo i porządek publiczny, utrzymania sieci okablowania i kabli miedzianych, oraz kontynuacja działalności PT jako dostawcy detalicznego i hurtowego, koncesji usług publicznych, sposobu regulacji rynku telekomunikacyjnego i ewentualnych zakłóceń na rynku kapitałowym.

W każdym razie państwo portugalskie nie przestrzega zasady proporcjonalności, ponieważ sporne środki nie są odpowiednie dla zagwarantowania realizacji zamierzonych celów i wychodzą poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia takich celów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 28 kwietnia 2008 r. — NCC Construction Danmark A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-174/08)

(2008/C 171/37)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret (Dania).

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NCC Construction Danmark A/S.

Strona pozwana: Skatteministeriet (duńskie ministerstwo finansów).

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcie „okazjonalnych transakcji związanych z obrotem nieruchomościami” użyte w art. 19 ust. 2 zdanie drugie szóstej dyrektywy (¹) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono swym zakresem działalność przedsiębiorstwa budowlanego będącego podatnikiem podatku VAT w związku z późniejszą sprzedażą nieruchomości wybudowanej przez to przedsiębiorstwo na własny rachunek, jako działalność w pełni opodatkowaną podatkiem VAT wykonywaną w celu odsprzedaży?
2. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pierwsze pytanie ma znaczenie zakres, w jakim działalność polegająca na sprzedaży, rozpatrywana odrębnie, wiąże się z wykorzystaniem towarów i usług, od których podatek VAT podlega zapłacie?
3. Czy jest zgodne z zasadą neutralności podatku VAT, by przedsiębiorstwo budowlane, które zgodnie z przepisami

zainteresowanego państwa członkowskiego — opartymi na art. 5 ust. 7 i art. 6 ust. 3 szóstej dyrektywy — zobowiązane jest do zapłaty podatku VAT od dostaw wewnętrznych w ramach budowy nieruchomości na własny rachunek w celu ich późniejszej odsprzedaży, miało tylko częściowe prawo do odliczenia podatku VAT związanego z kosztami ogólnymi działalności budowlanej, gdyż późniejsza sprzedaż nieruchomości jest zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego w dziedzinie podatku VAT zwolniona od podatku na zasadzie art. 28 ust. 3 lit. b) szóstej dyrektywy w związku z pkt 16 załącznika F do niej?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EGW z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Grecja) w dniu 28 kwietnia 2008 r. — Maria Kastrinaki przeciwko Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Sprawa C-180/08)

(2008/C 171/38)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Administracyjny sąd apelacyjny w Salonikach, Grecja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Kastrinaki

Strona pozwana: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku gdy obywatel państwa członkowskiego, na podstawie dokumentu, który jest objęty, jako taki, zakresem zastosowania dyrektywy 89/48/EWG, został zatrudniony przez osobę prawną prawa publicznego i wykonuje zawód regulowany, w przyjmującym państwie członkowskim na podstawie prywatnoprawnej umowy o pracę na czas nieokreślony, awansując zarówno w zakresie stopni zaszerogowania jak i wynagrodzenia, w sposób odpowiadający rzeczonemu dokumentowi, czy właściwe władze są następnie uprawnione, w rozumieniu art. 1, 2, 3 oraz 4 rzeczony dyrektywy, interpretowanych w świetle art. 149 i 150 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, do wyłączenia możliwości wykonywania przez tą osobę uprawnień zawodowych z powodu niemożności uznania równoważności akademickiej dokumentu przedstawionego dla celów zaszerogowania i ustalenia wysokości wynagrodzenia odpowiadającego temu